

ninger eller Mure med runde Taarne. Navnene paa Steder og enkelte Egne er angivne, og der findes i alt paa Kortet, som det nu kendes, 130 Stednavne. Det synes tillige at skulle have angivet Palæstinas Deling mellem de tolv Israels Stammer, at dømme efter, hvad der nu er tilbage af Kortet, idet der paa dette findes Navnene paa seks af Stammerne, til Dels dog kun fragmentarisk, angivne med store, røde Bogstaver, ved Siden af hvilke der undertiden findes anbragt et Vers eller Stykker af det gamle Testamente. Beazley mener, at Kortet, der maa være fra det 6. Aarhundrede, af de hidtil forefundne er det ældste, der er udført af Kristne, og at det efter al Sandsynlighed fremstiller Jerusalem, saaledes som denne Stad var omtrent halvhundrede Aar, førend den 614 hærgedes af Perserne.

I et Tillæg angaaende Kortene gør Beazley meget udførlig Rede for Ejendommelighederne ved de enkelte Eksemplarer, der findes, og angiver, hvor disse eller

gamle Kopier er opbevarede. Han nævner derved (S. 637, jvf. S. 583 og fig.), at der ogsaa i Kjøbenhavn findes en saadan Kopi hørende til et islandsk Haandskrift og fremstillende Jerusalem omtrent Aar 1100¹⁾.

¹⁾ Beazley angiver, at Kopien findes i det Store Kgl. Bibliotek. Den findes dog ikke der, men paa Universitetets Biblioteket i Haandskriftet A. M. Nr. 736, I, 4°, og er gengivet i Werlauff, Symbolæ ad geogr. med. ævi, Kbh. 1821, samt i den af det Kgl. Nord. Oldskriftselskab udgivne Antiquités russes, II, Kbh. 1852. En Variant findes paa samme Bibliotek i Haandskriftet A. M. Nr. 732, b, 4° og endnu en Variant i A. M. Nr. 544, 4°. Den sidste er gengivet og omhandlet i den af det Kgl. Nord. Oldskriftselskab udgivne Hauksbók, Kbh. 1892—96, S. 186 og CXXIV. — Efter Nr. 736, I, 4° er Kortet ogsaa gengivet som Titelbillede i Lelewel, Géographie du moyen âge, Brüssel 1852, II, og omtalt der S. 4, Anm. 5, ligeledes gengivet og omhandlet i Millners foran nævnte Mappaemundi, VI, 148 fig.

Mindre Meddelelser.

Generalstabens Ekspedition til Island i 1902. Medens i Sommeren 1900 de Opmaalingsarbejder gik for sig, om hvilke der paa et andet Sted i Tidsskriftet er givet en Beretning, foranledigede det kgl. Søkartarkiv, at Spørgsmaalet om en ny Triangulation langs Islands Sydkyst blev taget under Overvejelse. Søopmaalingerne langs denne Kyst havde nemlig vist, at den gamle Triangulation maatte anses for at være saa mangelfuld, at den ikke kunde bruges som Grundlag for tidssvarende Søkartarbejder. Forhandlinger om Sagen førte derefter til, at der paa Finansloven for 1802—03 blev givet et første Bidrag til, at en af Generalstabspersonale sammensat Ekspedition blev udkommanderet til Island for i afvigte Sommer at paabegynde en Triangulation langs Sydkysten.

Den 27. Maj afrejste med Dampskibet „Laura“ 3 Kaptajner, 2 Premierlieutenanter, 8 Guider og 10 Menige over Leith til Reykjavik. Efter de af Chefen for Generalstabens topografiske Afdeling, Oberstløjtnant Rasmussen, givne Befalinger og Direktiver skulde den udkommanderede Styrke i Reykjavik dele sig i to af hinanden uafhængige Ekspeditioner: en Hornafjord-Ekspedition med Kaptajn Lund-Larsen som Chef, Kaptajn N. M. Petersen, Premierløjtnant Jensen, 4 Guider og 6 Menige skulde fra Reykjavik afgaa til Hornafjord i det sydøstlige Island. Et Sted i Hornafjordsdeltaet skulde den udføre en Basismaaling og udføre astronomiske Observationer til Bestemmelse af den maalte Grundlinjes Azimuth og af et til Grundlinjen knyttet Punkts geografiske Bredde. Paa den tilvebragte Grundlinje skulde Ekspeditionen desuden bygge et Trekantnet i det smalle Kystland langs Vatnajökulls Sydstrand og tilstræbe at naa med Maalingerne over den størst mulige Strækning af Kysten henimod det omtrent 30 Mil fjærne Kap Portland.

En Reykjavik-Ekspedition med Kaptajn Hammershaj som Chef, Premierløjtnant Pagh-Hansen, 4 Guider og 4 Menige skulde, baseret paa den i 1900 bestemte Trekantside As-Grötta Fyr, udføre en Triangulation mod Øst og tilstræbe at gennemføre Nettets Maaling saa langt som muligt henimod Kap Portland, der ogsaa laa omtrent 30 Mil fra denne Ekspeditionens Basis. Arbejdet i Trekantnettets Stationer skulde omfatte ikke alene Maaling af Azimuthalvinkler, men ogsaa trigonometrisk Højdemaaaling.

Takket være usædvanlig gunstige Vejrforhold i det sydlige Island i Aar, lykkedes det de to Ekspeditioner at faa trianguleret omtrent 45 Mil af Kystlandet i en Kampagne, der varede, fra Udrejsen til Hjenkomsten, i 131 Dage. Hvis Vejrforholdene næste Sommer blive nogenlunde gunstige, vil Triangulationen paa de resterende 15 Mil temmelig sikkert blive endt, saa meget mere som den i saa Henseende nødvendige Signalbygning ogsaa er udført i Aar. Dermed vil være tilvebragt et paalideligt og tidssvarende Grundlag for en fremtidig Kortlægning af Kystlandet og af Søterritoriet udenfor.

Medens de foran omtalte Arbejder var i Gang, afrejste Oberstløjtnant Rasmussen fra Kjøbenhavn den 21. Juni med 1 Premierløjtnant, 2 Guider og 4 Menige til Reykjavik. Her iværksatte Oberstløjtnanten en Detailmaaling af Reykjavik By og Omegn ved Hjælp af Premierløjtnanten og Guiderne, begav sig derefter paa en Ekspeditionsrejse til de to Ekspeditioner paa Sydkysten, hvorfra Oberstløjtnanten vendte tilbage til Kjøbenhavn d. 4. September. Detailmaalerne ankom sammen med de to Ekspeditioner til Kjøbenhavn den 4. Oktober efter at have fuldført et Kort over Reykjavik og Havnefjord i Maalestoksforholdet 1:5000 samt over disse Byers Omegn i 1:100,000.